

Abstrakt (česky)

Ve své práci jsem se zabývala termínem „formule patosu“ a jeho vývojem v uvažování Abyho Warburga. Warburgovy úvahy jsou komplexní, nesespecializuje se na specifickou dobu, naopak – Warburg je historikem dějin jako celku. Uvažoval o *Nachleben*, přežívání obrazových schémat, gest a námětů děl. Formule patosu oscilují mezi dvěma póly: apollinským a dionýským. Apollinský představuje vznešenou antiku, dionýský její extatickou, pudovou, iracionální pól. Warburg také rozvíjí myšlenku migrace obrazů, kdy obrazová schémata migrují z místa na místo. Rozvinul tak geograficko-časovou dynamiku formulí patosu, tento impulz pak dal vzniknout jeho *opus magnum* čili *Atlasu Mnemosyné*. Důležitým aspektem jeho myšlenek je inspirace úvahami Ernsta Cassirera. Ten ve svých úvahách představuje svébytnou formu neokantismu. Uvažuje o vztahu člověka ke světu a jeho vyjádření prostřednictvím symbolu. Napětí mezi mýtem a rozumem je jedním z hlavních aspektů formulí patosu. *Atlas Mnemosyné* je Warburgovo vrcholné dílo, jedná se o 79 tabulí nesoucích formule patosu. Pomocí obrazů zde vyjádřil napětí dějin, pomocí gest, obrazových schémat se v *Atlase* vyjeví potlačená nebo nevědomá paměť, kterou si kultura stále nese s sebou. Formule patosu jsou tak vysoce emotivní, expresivní, gestické formy, které je možné sledovat napříč časem, *Nachleben*, a prostorem, jelikož migrují. Je to paměť, která zůstává a definuje naši každodennost.